

Тукъ българското население въ юго-източна България взема живо участие срѣщу Византия, съединено съ команитѣ. При слуха, че послѣднитѣ ще минатъ Балкана, императорътъ потегля прѣдпазливо къмъ Анхияло, види се отъ страха да не се изложи на рискъ срѣщу самитѣ комани и срѣщу наостреното население между Сливенъ и Одринъ. Той праща генералитѣ си Н. Мелисинъ, Г. Палеологъ и И. Таронитѣ да запазятъ подбалканскитѣ покрайнини между морето и Ст.-Загора. Очевидно е, че при тоя случай Сливенско е било въ центъра на тѣй прѣдварително запазванитѣ прибалкански области, когато пъкъ съотвѣтнитѣ имъ проходи сж били вардени отъ отдѣлни вождове: Даватинъ, Ефорбинъ и Убертополъ (Хумбертъ, френски намѣстникъ). Между тия проходи ще е билъ и Сливенския, и ако се сжди по реда на изрежданитѣ горни имена, той е билъ подъ Убертополъ, и вѣроятно Айтошкия ще е билъ пазенъ отъ войскитѣ на самия императоръ, край Анхияло.¹⁾

При слуха за команското нашествие, византийскитѣ генерали, па и самиятъ императоръ, толкова се уплашватъ, че измѣнятъ първоначалния си планъ и се сбиратъ насвѣтъ въ Анхияло, дѣто рѣшаватъ да нападнатъ команитѣ въ тилъ, слѣдъ като ги пуснатъ да минатъ прѣзъ балканскитѣ проходи. Византийската войска е била повече отъ намѣници. Съ нея генералитѣ Кантакузенъ, Татикионъ, Елханъ и др., отиватъ въ Therma (айтошкитѣ бани) а Тарханионъ и синътъ на ослѣпения Вриений—въ Одринъ. Манастрани и други трима генерали трѣбало да нападнатъ команитѣ въ тилъ

византийски генерали и то съ многочисленна войска: Пакурианъ, Врана, Таткионъ, Убертополъ, великия дометикъ и т. н. Войската на Таткионъ по направление за Пловдивъ се натѣква на грала Βλίσνον или Σαλινον.

¹⁾ Алекси, слѣдъ тѣй даденитѣ разпореждания, лично обиколилъ горнитѣ проходи, за да провѣри надлежната имъ защита, и се връща въ Анхияло, на лагеръ при мѣнастиря Св. Георги. Тукъ единъ отъ „влашкитѣ“ първенци (българинъ) му съобщава, че команитѣ вече минали Дунава. Българитѣ, както се знае отъ миналото на първитѣ Асѣновци, сж участвували прѣзъ робството въ византийскитѣ редове. Виденъ вождъ срѣщу „скититѣ“ тогава е билъ българинътъ Радомиръ, споредъ Анна, сродникъ на виз. императрица по майка. Той говорилъ и турски, защото е билъ плѣненъ отъ турцитѣ въ единъ отъ отъ мало-азиатскитѣ походи.